

Konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse, skal fortolkes således, at den er til hinder for nedlæggelse af et forbud, hvorved en ret i en kontraherende stat forbyder en part i en for denne ret verserende sag at anlægge eller gennemføre et søgsmål ved en ret i en anden kontraherende stat, selv i tilfælde, hvor parten handler i skadehensigt med det formål at lægge hindringer i vejen for den allerede verserende sag.

(¹) EFT C 169 af 13.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 29. april 2004

i sag C-160/02, Friedrich Skalka mod Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (¹)

(Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — østrigsk ordning med en kompenserende tillægsydelse til arbejdsophørspension — kvalifikation af ydelser og retmæssighed af bopælskravet med henblik på forordning (EØF) nr. 1408/71)

(2004/C 118/38)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-160/02, angående en anmodning, som Oberster Gerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Friedrich Skalka mod Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 2a, og artikel 10a i samt bilag IIa til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), og F. Macken; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 29. april 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 10a i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, sammenholdt med bilag IIa, skal fortolkes således, at den kompenserende tillægsydelse i henhold til Gewerbliche Sozialversicherungsgesetz (østrigsk forbundslov om socialsikring af selvstændige erhvervsdrivende beskæftiget i handelssektoren) er omfattet af forordningens anvendelsesområde, og dermed udgør en særlig ikke-bidragspligtig ydelse i den forstand, hvori udtrykket anvendes i forordningens artikel 4, stk. 2a, således at situationen for en person, som efter den 1. juni 1992 opfylder betingelserne for at få tilkendt denne ydelse, udelukkende er omfattet af det koordinationsssystem, der er indført ved artikel 10a, med virkning fra den 1. januar 1995, datoen for Republikken Østrigs indtræden i Den Europæiske Union.

(¹) EFT C 169 af 13.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 29. april 2004

i sag C-171/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (¹)

(Artikel 39 EF, 43 EF og 49 EF — direktiv 92/51/EØF — generel ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser — virksomhed inden for privat sikkerhed — en medlemsstats foranstaltninger, hvorefter det stilles som betingelse for at kunne udøve virksomhed inden for privat sikkerhed, at den erhvervsdrivende har selskabets hovedsæde eller et driftssted i Portugal, er en juridisk person, har en bestemt selskabskapital, og at de dokumenter og garantier, der allerede er tilvejebragt i oprindelsesmedlemsstaten, fremlægges — manglende bestemmelser om anerkendelse af erhvervsuddannelser inden for sektoren for private sikkerhedstjenester)

(2004/C 118/39)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-171/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Patakia og A. Caeiros), og med valgt adresse i Luxembourg, mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtiget: L. Fernandes, bistået af J.M. Calheiros), og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om, at det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF, 43 EF og 49 EF samt i henhold til Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (EFT L 209, s. 25), idet:

1. udenlandske virksomheder, der ønsker at udøve virksomhed i Portugal inden for sektoren for private sikkerhedstjenester med overvågning af personer og goder, i forbindelse med ordningen om indenrigsministerens udstedelse af tilladelser

- a) skal have hjemsted eller et driftssted i Portugal
- b) ikke kan påberåbe sig de dokumenter og garantier, som allerede er tilvejebragt i den medlemsstat, hvor de er etableret
- c) skal være juridiske personer
- d) skal have en bestemt selskabskapital

2. personalet i udenlandske virksomheder, der ønsker at udøve virksomhed i Portugal inden for sektoren for private sikkerhedstjenester, skal være i besiddelse af et erhvervskort udstedt af de portugisiske myndigheder, og

3. arbejde i sektoren for private sikkerhedstjenester ikke er dækket af Fællesskabets ordning med anerkendelse af erhvervsuddannelser,

har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af P. Jann (refererende dommer) som fungerende formand for Femte Afdeling samt dommerne A. Rosas og S. von Bahr; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 29. april 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF, 43 EF og 49 EF, idet den har stillet som betingelse for, at udenlandske erhvervsdrivende kan udøve virksomhed i Portugal inden for sektoren for private sikkerhedstjenester med overvågning af personer og goder, at de

- har hjemsted eller et fast driftssted i Portugal
- er juridiske personer
- har en vis mindste selskabskapital
- opnår en tilladelse fra de portugisiske myndigheder, uden at der tages hensyn til de dokumenter eller de garantier, der allerede er tilvejebragt i oprindelsesmedlemsstaten, og at
- deres personale er i besiddelse af et erhvervskort udstedt af de portugisiske myndigheder, uden at der tages hensyn til de kontroller eller de undersøgelser, der allerede er udført i oprindelsesmedlemsstaten.

2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.

3) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 29. april 2004

i sag C-181/02 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kvaerner Warnow Werft GmbH ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — skibsbygning — Kommissionens beslutninger om godkendelse af støtten — betingelse — overholdelse af en »kapacitetsbegrænsning« — begreb)

(2004/C 118/40)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-181/02 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K.D. Borchardt og V. Kreuzschitz), og med valgt adresse i Luxembourg, angående appel af dom afsagt den 28. februar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede afdeling) i de forenede sager T-227/99 og T-134/00, Kvaerner Warnow Werft mod Kommissionen (Sml. II, s. 1205), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom; den anden part i sagen var Kvaerner Warnow Werft GmbH, Rostock-Warnemünde (Tyskland) (advokat M. Schütte), og med valgt adresse i Luxembourg, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af C.W.A. Timmermans som fungerende formand for Femte Afdeling og dommerne A. La Pergola (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Arzamendi, den 29. april 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 169 af 13.7.2002.

⁽¹⁾ EFT C 169 af 13.7.2002.